

Alp 2272
I pusem.

LAIVAS

No. 1. Metai XII

Sausio-Jan. 2, 1932

LTSR vaist
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

NAUJŪJŲ METŲ ŠVENTĖ

L e k c i j a .

TIT. 2, 11—15.

BRANGIAUSIS: mūsų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir mokina mus, kad, išsižadėję bedievytės ir pasaulinių geidulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaiviai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sąn priimtina tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimtumu Jėzuje Kristuje, mūsų Viešpatyje.

E V A N G E L I J A

LUKO 2, 21.

ANUO metu, praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipjaustyti vaikelis, praminta jis vardu JĖZUS, taip kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirma ne kaip pradėtas iščioje.

SEKMADIENIS PO NAUJŲ METŲ
(Evangelija kaip ir Naujuose Metuose)

L E K C I J A

APD. 4, 8—12.

TUOMET šventosios Dvasios pilnas Petras jiems tarė: Tautos viršininkai ir

vyresnieji, klausykitės! Jei mes šiandien tardomi dėl geradarystės ligoniui, kuria jis liko pagydytas, tebūnie žinoma jums visiems ir visai Izraelio tautai, kad vardu mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Nazarėno, kurį jūs prikalėte ant kryžiaus ir kurį Dievas prikėlė iš numirusių; tuo vardu šitas stovi jūsų akyvaizdoje sveikas. Jis yra tas akmuo, kurį atmetėte jūs, statytojai, iš kurio pasidarė kampinis akmuo. Per nieką kitą nėra išganymo. Nes neduota žmonėms kito vardo po dangumi, per kurį mes turėtumėm būti išgelbėti.

TRIJŲ KARALIŲ VIGILIJOJE

E V A N G E L I J A

MATO 2, 19—23.

ERODUI gi mirus, štai, Viešpaties Angelas pasirodė sapne Juozapui Aigipte ir tarė: Kelkis, imk vaikelį ir jo motiną ir eik į Izraelio žemę; nes mirė, kurie ieškojo vaikelio gyvybės. Jis atsikėlė, ėmė vaikelį ir jo motiną, ir atėjo į Izraelio žemę. Bet išgirdęs, kad Jūdijoje karaliauja Arkėlajus savo tėvo Erodo vietoje, bijojo tenai eiti ir, perspėtas sapne, pasitraukė į Galilijos šalį. Atėjęs gi gyveno mieste, kurs vadinasi Nazaretas, kad įvyktų, kas pranašų pasakyta: Jį vadins Nazarėnu.

TRIJŲ KARALIŲ DIENOJE.

Evangelija.

MATO 2, 1—12.

JĖZUI gimus Judo Betliejuje karaliaus Erodo dienose, štai, Išminčiai iš Rytų šalies atėjo į Jeruzolimą ir sakė: Kame yra gimusis Žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigždę Rytų krašte ir atėjome jo pagarbintų. Tai išgirdęs karalius Erodas nusigando, o draug su juo ir visa Jeruzolima. Jis surinko visus vyriausius kunigus ir Rašto žinovus tautoje ir teiravosi iš jų, kame Kristus turėjo gimti. Jie jam sakė: Judo Betliejuje; nes taip parašyta per Pranašą: Ir tu Betliejau, Judo žeme, anaipol neesi mažiausi tarp vyresniųjų Judo vietų; nes iš tavęs išeis vadas, kurs valdys mano tautą, Izraėlį. Tuomet Erodas, slapčia pasivadinęs Išminčius, rūpestingai iškvotė iš jų jiems pasirodžiusios žvaigždės metą ir, siųsdamas juos į Betliejų, tarė: Eikite ir rūpestingai klausitės apie vaikelį; radę gi, duokite žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinčiau jį. Jie, išklausę karalių, iškeliavo. Ir štai žvaigždė, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų, kolei atėjus nesustojo viršuje vietos, kame buvo vaikelis. Pama-

Lekcija.

IZAJO 60, 1—6.

KELKIS, prašvsk, Jeruzale; nes tavo šviesa ateina ir Viešpaties garbė ant tavęs užteka. Nes štai tamsybė dengia žemę ir tamsumas tautas, ant tavęs gi užteka Viešpats ir Jo garbė pasirodo tavyje. Tautos vaikščios tavo šviesoje ir karaliai tau užtekėjusiam skaistume. Pakelk aplinkui savo akis ir žiūrėk: visi šitie renkasi, tau ateina, tavo sūnūs ateina iš tolo ir tavo dukterys keliasi iš visų pusių. Tuomet tu matysi ir turėsi apščiai: tavo širdis stebėsis ir išsiplės, kuomet jūros pilnybė grįšis į tave, Madiano ir Efros kupročiai; visi ateis iš Sabos, nešdami auksą ir smilkalus ir skelbdami gyrių Viešpačiui.

tę žvaigždę jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį, su jo motina Marija (čia atsiklaupijama) ir parpuolę pagarbino jį. Paskui jie atidengė savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi sapne perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrižo į savo kraštą.

“Laivas” iplaukdamas į dvyliktuosius savo gyvenimo metus, sveikina brangius savo skaitytojus, rėmėjus ir geradarius, linkėdamas visiems laimingai persiurti per mūsų gyvenimo audringą jūrą į amžinosios laimės uostą, o dabar čia ant žemės turėti gausiausius Dievo malonėmis 1932 metus.

Geriausias Dievas tegul visiems laimina ir suteikia jėgų Jo garbei nenuilstamai dirbti!

P 274-1899

Lietuvos TSR
VALSTYBINĖ
BIBLIOTEKA

§ 6.

Rytų šalies trijų karalių keltone.

Bendroji Maldos Apaštal. Intencija

1932 m. sausio mėnesiui
 Šv. Tėvo Pijaus XI patvirtinta ir palaiminta.
Socialinė Popiežiaus programa.

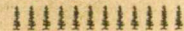
1931 m. gegužės mėnesį mūsų Šventasis Tėvas išleido Encikliką paminint keturiasdešimt metų sukaktį nuo išleidimo popiežiaus Leonc XIII svarbaus laiško darbo klausimu. Šioje Enciklikoje pakartotas popiežiaus Leono XIII mokslas ir kartu pridėta, kas dar reikalinga mūsų laikų gyvenimui.

Šventasis Tėvas ragina Maldos Apaštalavimo narius melstis už Jo nustatyto Socialinėje Programoje plano pasisekimą. Klusnumas tokiems svarbiems Šventojo Tėvo pamokymams yra labai reikalingas. Kiek žmonija paklausys Kristaus Vietininko žemėje, tiek gaus iš Dievo palaiminimą ir pasisekimą.

Tad svarbu susipažinti su išleistaisiais Šventojo Tėvo raštais socialiniu klausimu. Ten yra

nurodyta, kokia kryptimi turi turtingieji eiti; taip pat nurodyta, kokia kryptimi turi eiti ir paprasti darbininkai. Darbdaviams nevalia skriausti darbininkų, bet ir darbininkams nevalia tinginiauti. Kadangi vienoje ir antroje pusėje yra nusikaltimų, taigi dėl to gyvenimas sunkėja. Kas šiandie gali sakyti, kad mums ko nors trūksta? Visko turime pakankamai, tik nemokame pasidalinti. Taigi, Šventojo Tėvo balsas yra sektinas ir žmonijos laimė pareina nuo to, kaip greit visuomenė susipras ir priims Šventojo Tėvo pasiūlymus.

Tad mes melskimės ta intencija, kad pasaulis ko veikiausiai priimtų ir prisitaikytų prie Šventojo Tėvo užbrėžtų principų. Bažnyčia mums ne vien tik moko, kaip pasiekti amžinąją laimę, bet taip pat ir kaip pasiekti aukščiausios gerovės šiame pasauly.

Šventoji Agnietė

Šventas Ambraziejus yra parašęs Šventos Agnietės gyvenimą mūsų visų pamokymui. Šventoji Agnietė pasižymėjo neapsakoma ištverme savo valios nusistatyme pasilikti Kristaus Sužaduoetine. Nors jaunutė, vos trylikos metų, bet Romos valdovo Simpronijaus viliojama į vedybas, ji tam pasipriešino. Tas jos pareiškimas sukėlė jaunikaičio pusėje griežtesnių priemonių. Bet nieko nepaveikė. Jaunutė sutiko mirti, bet garbingo vainiko neprarado. Už tokią jos drąsą Katalikų Bažnyčia per šimtmečius ją gerbia ir jos gyvenimą stato pavyzdžiu jaunimui, kaip reikia priešintis visokiems už-

puolikams ant skaisybės dorybės. Šventoji Agnietė mirė 304 m.

PRATYBA. Dažnai atsimink, kad nors tave Dievas sutvėrė žmogum, bet Jis nori, kad tu skaisybės dorybėje būtum angelas. Kaip karštai tu myli Dievą tai panašiai mylėk ir skaisybės dorybę, nes ši dorybė yra tiesus kelias į Dievą.

Misijų intencija: Jakobitų atskalūnų Katalikų Bažnyčios vienybės sugrįžimas.

ŽODIS, PROMOTORIAMS

1932 m., sausio mėn.

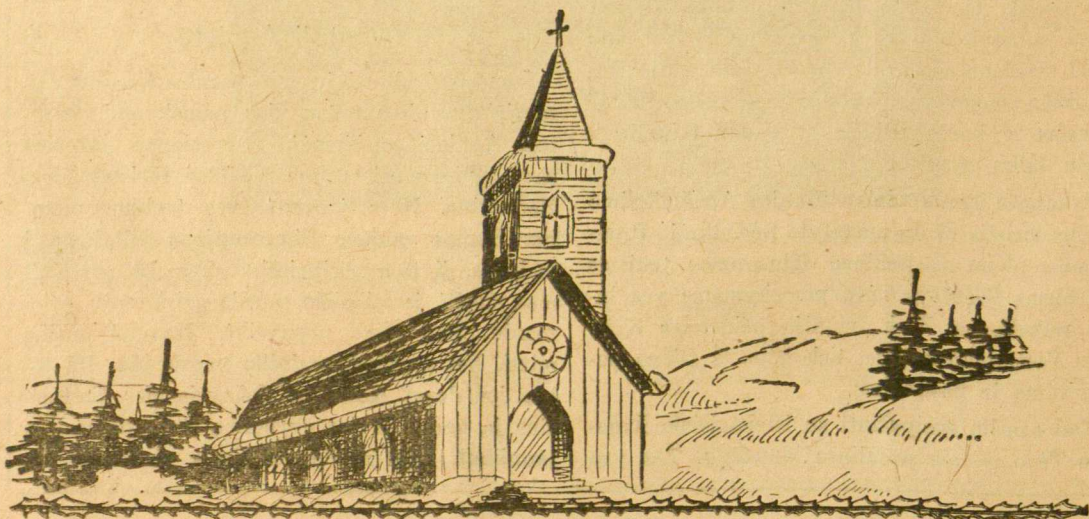
Brangūs Promotoriai:—

Malonūs sveikinimai šiuo metu taip dažnai kartojasi ir tiek daug džiaugsmo visiems atneša. Taigi, priimkite, brangūs Promotoriai, širdingą sveikinimą ir linkėjimų iš Maldos Apaštalavimo autoriteto ir valdžios. Širdingai mes Jus sveikiname ir linkime Jums visiems sėkmingo veikimo tokioje gražioje ir kilnioje darbo dirvoje. Mūsų sveikinimas susideda daugiausia iš maldų, kurias siųsime Aukščiausiam, kad Jus visus pradėdant Naujaisiais Metais Dievas palaimintų.

Šventasis Tėvas dažnai ir labai daug prašo mūsų visų melstis, kad Jis galėtų sėkmingai valdyti Kristaus Bažnyčią. Tam Jis rūpinasi vienuolių praplatinimu, kad maldos galybė nugalėtų pasaulio niekšišumą. Kaip tai gražus yra, maldos atžvilgiu, vienuolių gyvenimas. Čia mes galime visi pasimokyti, ką malda padaro žmogui, kuris tinkamai ją vartoja. Gana didelis skirtumas yra tarp pasaulio ir vienuolijos dvasios. Visi tai jaučiame ir suprantame, kad tai maldos galybė visą tą skirtumą sudaro.

Taigi, ši mėnesį priminkime, brangūs Promotoriai, nariams rytmetinio pasiaukojimo maldą, kad visi mūsų nariai kas rytas ją sukaltėtų. Būtų gera paraginti, kad atmintinai ją išmokytų. Jei visi nariai kas rytas tą maldele kalbėtų, kokia tai graži dvasia visuose apsi-reikštų. Visa tai galima, tik reikia paragini-mo.

Tad stokime į darbą, pradėdant Naujaisiais Metais, su nauja drąsa ir uoliai eikime savo garbingas promotorių pareigas. Kasdien ku nors raginkime visus prie maldos; jei žodžiu nepasiekiame, tai savo gražiu ir ištvėringu pavyzdžiu maldoje.

Eucharistinis Kongresas

Vienas iš gražiausių katalikiškojo pasaulio reiškinių, kame visos tikinčiosios tautos bendrai ir viešai atiduoda garbę savo Kūrėjui ir Išganytojui Švenčiausiam Sakramente, yra Eucharistinis Kongresas. Įvairios tautos lenktyniuoja Švenčiausiojo garbinime. Čia atsiranda ir kitų sumetimų, ypač tautinių, kurie irgi turi nemažą svarbos ir naudos tautai.

Tarptautinis Eucharistinis Kongresas įvyks Airijos sostinėje Dubline 1932 metų pavasarį. Daugelis tautų ir organizacijų jau pradėjo stropiai ruoštis šiam kongresui. Kadangi iškilmės vyks airių sostinėje, tai daugelis jų tautos garbingų sūnų, iš įvairių pasaulio kraštų, ruošiasi jame dalyvauti. Amerikos Jungtinėse Valstybėse airiai katalikai yra viena iš gausingiausių grupių, todėl tūkstančiai jų dalyvaus kongrese.

Negalime atsilikti ir mes, lietuviai. Malonu konstatuoti faktai, kad trijuose paskutiniuose kongresuose lietuviai dalyvavo ir tai labai garbingai. Gausingiausiai lietuviai dalyvavo Chicagos eucharistiniame kongrese. Nenuostabu, pačiame Chicagos mieste yra tūkstančiai lietuvių. Todėl jiems buvo lengva sudaryti milžiniškoji eisena ir keletas posėdžių, kur dalyvavo tūkstantinės žmonių minios. Lietuvių dėka latviai ir gudai turėjo galimumo pirmą kartą pasirodyti katalikiškajam pasauliui. Šiose iškilmėse dalyvavo ir Lietuvos atstovai, kurių pats žymiausias buvo garbingasis arkivyskupas Jurgis Matulevičius.

Vėlesnis kongresas įvyko tolimame Aus-

tralinijos krašte, Sidnejaus mieste. Ir čia lietuviai neatsiliko. Dėl toumo nebuvo galima gausingai dalyvauti. Bet vis dėlto lietuvių tauta turėjo savo atstovą, Jo Ekscelenciją Vyskupą Bučį. Buvo konstatuota viena įdomybė, kad tarp įvairių tautų atstovų būta dviejų paprastų kunigų, tai rumunų kunigaikštis kun. Ghika ir lietuvių tautos atstovas, tuomet kun. prof. P. Būčys. Šiandien tie du kunigai jau dėvi purpurą ir yra vyskupai. Australijos kongrese vyskupas Būčys vadovavo čekų grupei ir jiems skaitė savo paskaitą. Mums, lietuviams, buvo tarptautinės naudos ir teko dovana, Jo Ekscelencijos Vyskupo Būčio parašyta graži knyga "Kelionė į Eucharistinį Kongresą Australijoje."

Paskutiniame Kongrese Kartagoje dalyvavo žymus lietuvių skaičius, apie aštuonias dešimtis žmonių. Daugumas jų buvo iš Lietuvos. Čia buvo ir Amerikos Lietuvių Federacijos grupė. Šio kongreso programoje lietuviai turėjo net porą jiems nuskirtų posėdžių. Bet, deja, čia reikia konstatuoti nemalonų faktą, kad iš Lietuvos atvykusių lietuvių tarpe būta nemaža asmenų, kuriuos nerūpėjo kongresas, bet ekskursija — ko daugiausia pasaulio pamatyti. Todėl, dalyvavę vienam posėdy, nelaukdami kongreso pabaigos, galvotrūkčiais išsiskubino svetur. O keletas šimtų lenkų su savo vėliavomis, savo aukštųjų vadų vedami, dalyvavo iškilmingoje procesijoje.

Vis dėlto lietuvių grupei sarmatos neteko nešti. J. E. vyskupo Būčio rūpesčiu, lietuvių programa paskelbta neseniai išleistoje puikioje didelėje 600 puslapių knygoje, "Car

thage 1930". Kongrese buvo atstovautos visos Lietuvos vyskupijos. Paskaitų paruošta keturios: kun. K. Juškos — "Šv. Augustinas"; kun. A. Sabaliausko — "Realaus Esamumo Dogma"; vyskupas Būčys — "Šv. Augustinas Tikėjimo Gynėjas" ir kun. dr. J. Navicko — "Šv. Ciprijonas, Kartagos Vyskupas". Reikia pažymėti, kad apie šv. Ciprijoną, nuo Kartagos Bažnyčios neatskiriamą asmenybę, tebuvo vienintelė kun. Navicko paruoštoji paskaita.

Kaip praėjusieji kongresai, taip ir daktartinis Dublino kongresas turi mus sudominti. Kaip pirmiau kiekvienam kongresui vadovavo ir rūpinosi mūsų Federacija, taip ir šiam turi vadovauti Federacija.

Federacija, kaip paprastai, turi pareikšti iniciatyvą ir pradėti organizuoti maldininkų ekskursiją į Eucharistinį Kongresą. Kadangi kas metai daugelis lietuvių važiuoja aplankyti savosios tėvynės, tai lengva sutvar-

kyti taip, kad laivas sustotų kelioms dienoms Airijoje, Dublino kongrese. Teko girdėti, kad ruošiasi kai kurie kunigai ir šiaip jau žmonės pasaulionys. Taigi, visa tinkamai sutvarkius, turėtume daug naudos: tai padarytų didelio išpūdžio angliškai kalbančiojo pasaulio akyse ir Amerikos vyskupams, kurių ten bus kelios dešimtys.

Reikėtų susitarti su J. E. vyskupu Būčiu, kuris yra Tarptautinio Komiteto tiems kongresams ruošti narys, ir jo paprašyti, kad jis sudarytų lietuvių sekcijai programą. Antra vertus, reikėtų susitarti ir su kun. dr. K. Matulaičiu, buvusiu "Draugo" administratorium, dabartiniu Londono klebonu, kad jis sudarytų savas komisijas iš Amerikos atvykusiems svečiams priimti. Reikia tikėtis, kad iš Lietuvos taip pat bus maldininkų, kurie galės prisidėti prie mūsų sekcijos. Tuomet įvyktų didingas lietuvių pasirodymas pasaulio akyse.

Šventasis Kūdikėlis Pagelbėjo

Vincas buvo ramus, darbštus, stiprus darbininkas, bet laimė jam nesišypsojo. Jaunystėje jisai priprato prie sunkių darbų. Savo būkle jis buvo patenkintas. Bet prisiartinio bandymo ir skurdo laikas. Neturtingiems šalta žiema nėra prietelis, ypačiai tiems, kuriems reikia pragyventi iš penkių pirštų. Tėvas, nežiūrind visų savo pastangų, žiemos metu negalėjo rasti darbo. Jis pats su šeimyna atsidūrė vargingiausiam stovy. Iš pradžių jo žmona kiek pagelbėjo. Būdama apsikri, badą ir skurdą neprileido prie savo durių. Bet neužilgo pasirodė per sunkūs darbas jos silpnai sveikatai: ji buvo priversta atsigulti. Ji išpalengvo teatgavo sąjėkas, bet buvo skurdo ir rūpesčių prispausta. Išalkusių vaikų verksmas raižyte raižė gindytojų širdis.

Mažasis Juozelis sudžiūvo ir pabalo, net buvo skaudu į jį pažvelgti. Ir Marytė, kuri buvo vyriausia, skaišti ir tėvų numylėta, neteko savo raudonų veidelių.

Buvo viduržiemis. Nebeliko pinigų, gi darbo vis nebuvo galima gauti. Namie beliko tik duonos žiaunė. Neturėjo nė medžių ugniai prasikurti.

— “Mamyte, aš esu išalkusi; malonėkite duoti man duonos šmotelį” — prašė Marytė. Kai mažas Juozelis išgirdo žodį “duonos”, jis tuojau užmiršo savo žaislus ir grandžiai šaukė: “duonos! duonos!”

Motinos akys prisipildė ašaromis.

— “Palaukite kiek ilgiau; tuoj tėvas pareis,” ji sakė suraminančiai.

Nelaiminga žmona pati nežinojo, ką ji tada pasakė, nes jos vyras jau kelios valandos kai buvo išėjęs. Ar jis šiandien ką laimės, nei pati nežinojo.

— “Mamyte, ar ir pas mus ateis Šventasis Kūdikėlis?” — klausė Marytė.

— “Taip, mano vaikelį,” — atsiliepė motina, — “jei jūs prašysite Jo gražiai.”

Ant aukštų, siaurų laiptų, pasigirdo žmogaus žingsniai. Įėjo Vincas.

— “Ir vėl nieko!” — jis prakalbėjo su pranykusia viltimi. — “Jei nenorime elgėtauti arba vogti, tai visi turėsime badu mirti.... trumpai patylėjęs dar pridėjo — “Dievas yra mus užmiršęs ir apleidęs, kitaip Jis būtų pasigailėjęs mūsų nekaltų kūdikių ir neleistų jiems badauti!”

— “Nepiktažodžiauk!” — sušuko Vincienė. — “Ar tu nežinai, kur skurdas didsnis, ten ir yra Dievo pagalba? Gal Dievas per gerus žmones mus pagelbės?”

— “Gerus žmones” — pakartojo vyras karštai — “kur juos galima rasti? Ne. Mums pagalba gali ateiti tik per stebuklą.”

Tuo tarpu, Marytė tykiausiai išėjo iš gričios. Iš tėvelių pasikalbėjimo ji suprato, kad tėvui vėl nepasisėkė rasti darbo.

Didžiosios bažnyčios durys dar buvo atidarytos, bet žmonių nebebuvo matyt. Mergaitė bailiai įėjo vidun. Čia buvo taip ramu ir traukė į pamaldumą, kad jauste jautėsi, jogei Šventasis Kūdikėlis tikrai yra altoriuje. Marytė tykiausiai prisiartinio prie altoriaus. Jai atrodė, kad Palaiminta Mergelė neša Šventą Kūdikį rankose, ir maloniai ją kviečia arčiau prieiti.

Atsiklaupė mažytė prie pat altoriaus, sudėjo savo mažytės rankutes ir meldėsi taip, kaip tik kūdikis meldžias, su tvirtu tikėjimu ir tikru pasitikėjimu.

— “Šventasis Kūdikėli,” — tarė pusbalsiai. — “Mano tėvelis ir motinėle neturi pinigų ir negali nupirkti maisto nei Kalėdoms dovanų mano broliukui, ir man. Gerasis Jėzau! Mes neturime nė malkų, nė duonos. Atsiųsk mums obuolių ir dova-

nėlių. Mes gyvename 10 Kranto gatvė, antrame aukšte. Mano vardas — Marytė. Gerasis Kūdikelis! Išgydyk mano motinėlę, nes ji visuomet serga ir duok mano tėveliui darbą. Ir neužmiršk atsiųsti lėlę. Juk tu manęs išklausysi, Jėzau. Ar ne?”

Pasisakius savo visus vargus, mažytės širdelai kiek palengvėjo. Atsikėlė ji ir nubėgo namon. Tačiau, Marytė nebuvo patėmijus, kad bažnyčioje į stulpą atsirėmęs rymojo gražiai apsirengęs turtingas žmogus. Jis buvo nuliūdęs, nes mirtis jam neseniai buvo išplėšus jo vienatinę dukrelę. Ir atėjo jis į bažnyčią ieškoti ramybės savo baisiuose širdies skausmuose. Mažytės kūdikiški maldavimai Kūčių Vakarė atrodė jam kaip ženklas iš dangaus.

Tėvai savo mažytės dar nebuvo pasigedę; nes Marytė dažnai aplankydavo kaimynus.

Išalkęs ir pavargęs, tėvas atsigulė lovon ir mąstė apie savo nepasisekimus. Mažieji vaikeliai užmigo. Vincienė stengėsi surasti būdą, kaip nutolinti badą. Pamanė ji, gal geros širdies kaimynė paskolins jai kiek duonos? O gal dar krautuvninkas vėl duos į skolą? Motinos širdis yra sumani, kada jos šeimos gyvybė yra pavojuje. Ar jie ištikrųjų nieko neburi? Taip, jie turi — maldą, tikėjimą į Dievo didelę galybę; pasitikėjimą Jo begaline mielaširdyste! Ir iš nelaimingos motinos širdies pasiliejo karšta malda ir nuskrido prie dangaus sosto.

Jos maldą nutraukė įbėgusi Marytė. Jos akys buvo pilnos pasitikėjimo.

— “Mamyte, ar dar nebuvo Šventasis Kūdikelis?” klausė gyvai.

Motinai širdis suskandėjo nuo vaiko atviro užklausimo. Ji net neturėjo šiltos sriubos savo mažyčiams, Kūčių Naktyje. Nieko ji neatsakė dukrelei. Širdis per daug buvo suspausta prabilti.

Pasigirdo žingsniai. Kas tai prisiartinėjo prie jų durų.

— “Šventasis Kūdikelis ateina!” linksmi suklykė Marytė. Bet niekas neįėjo. Girdėjo jie ką tai žemyn lipant. Marytė pribėgusi atidarė duris.

— “Mamyte! Mamyte!” — surikė skambančiu balsu. — “Eikšiate! žiūrėkite! Šventasis Kūdikelis mus atlankė!”

Motina prisiartinėjo arčiau. Tėvas, irgi atsikėlė iš lovos. Jie savo akimis netikėjo. Prie durų rado didelį gurbą su parašu: “Marytei — nuo Šventojo Kūdikelio.”

Ten buvo maža eglė su žvakutėmis, įvairių valgių, riešutų, vaisių ir lėlė. Šventasis Kūdikelis nieko neužmiršo. Atnešto maisto galėjo užtekti visai savaitei.

Marytės džiaugsmui nebuvo galo. Tik dabar ji papasakojo savo nustebintiems tėveliams, kad ji aplankė Šventąjį Kūdikelį Jo namuose ir kad Jo labai gražiai prašiusi dovanėlių Kalėdoms.

— “Tikrai Dievas tebedaro stebūklus. Jis mus ir toliau pagelbės.”

Ir ištikrųjų Dievas pagelbėjo. Kalėdų dienoj neturtingą Vincų šeimyną atlankė svetys. Buvo tai tas pats žmogus, kuris girdėjo Marytės maldą. Suteikė jaisi tėveliui darbo. Tokiu būdu prašalino visos ateities skurdą.

Į nuoširdžius Vincų padėkos žodžius, jis tik atsakė:

— “Aš esu dėkingas jūsų mergaitei. Nuožmioji mirtis neseniai man išplėšė mano vienatinę dukrelę. Dėlėi baisaus skausmo, aš niekur neradau vietos. Šios Kalėdos man būtų buvusios kankynė, jeigu ne jūsų dukrelė. Kuomet jos malda palietė mano širdį, ir aš jums atsiunčiau Kalėdoms dovanų, mano siela nurimo ir aš pajutau ramybę ir linksmumą. Kalėdų džiaugsmas pripildė ir mano širdį. Nebeverkiu jau aš ir savo mergaitės, nes jaučiu, kad ji laimingesnė su dangiškuoju Kūdikiu, kuris ir man tiek džiaugsmo suteikė

Pranas Skrodenis, M. I. C.

Pasižadėjimas

“Tėveli, aš nusprendžiau imti tikybės pamokas,” — tarė susimervinęs vaikinys, užėjęs pas vieną kunigą Detroite. — “Aš busiu tamstai dėkingas, jei tamsta mane mokysi ir aš dėkingas užmokėsiu tamstai už tą darbą.”

“Ar tamsta ketini tapti kataliku?” — maloniai klausė kunigas.

“Visiškai ne!” — atkirto vaikinys. — “Aš susitikau su puikia mergina; keletą kartų buvau užėjęs pas ją. Vakar vakare ji manęs prašė, kad daugiau jos neišankyčiau, nes ji niekad nemananti tekėti už kito kokio vaikinio kaip tik už kataliko. Aš turiu pagrindo manyti, kad ji mane myli ir todėl norėčiau sužinoti kas ten tokio nepaprasta yra jos tikyboje, kas ją paragintų žengti šitokį žingsnį.”

“Aš atjaučiu tamstą,” — kalbėjo kunigas, šypsodamasis, — “ir aš manau, kad suprantu jūsų padėtį. Kadangi tai bus galdestingumo darbas, todėl neprasau jokio atlyginimo kaip tik nuoširdumo ir geros valios tamstos moksle. Taigi, pasakyk man, ką tamsta žinai apie Dievą?”

“Dievą!” — staigiai atkartoto vaikinys. Jis dar kartą tai pakartojo, žiūrėdamas į lubas, paskui į grindis. “O! Ar ne Tas, Kūris buvo manoma, kad sukūrė visą pasaulį?” — paklausė jis kunigą. “Bet evoliucija apvogė Jį, atėmė iš Jo tą nuopelną ir įrodė, kad Jis yra tiktai pasaka.”

“Kaip ir kada evoliucija padarė šį nuostabų išradimą?” — ramiai paklausė kunigas.

“Aš tikrai nežinau,” — atsakė vaikinys. — “Mes taip buvome mokykloje mokomi.”

“Ir iš kur atsirado šitas medžiagos pasaulis prieš evoliuciją?” — klausinėjo

kunigas.

“Aš neturiu jokio supratimo,” — atsakė vaikinys, “nebent... jeigu ne...”

“Aisku!” — kalbėjo kunigas. — “Nebent Dievas pradžioje sukūrė dangų ir žemę, kaip mums primieji Švento Rašto zodiai nusako.”

“Suprantu!” — atsakė nukaitęs vaikinys. — “Mes mokykloje nepasiekėme pagrindinio akmens.”

“Tikyba yra mokslas apie Dievą, kad mes Jį pažintume, Jį myjetume ir Jam tarnautume,” — kalbėjo kunigas. — “Išskaitę šitą mažą katekizmą, išmok maldas ir perskaityk pirmus keturis skyrius kitai mūsų pamokai. Man malonu, kad tamsta užėjai.”

Kūčių vakarą, šešiomis mėnesiams praėjus po to, šitas vaikinys pašaukė savo merginą prie telefono ir prašė, kad leistų jam kartu su ja eiti į bažnyčią Kalėdų mišių klausyti. Mergina sutiko, kad vaikinys ją palydėtų ligi bažnyčios durų. Taisai sutikimas davė jam progos nueiti su visa merginos šeima į bažnyčią. Visi buvo per daug susikaukę savo maldose, kad kreiptų ypatingą dėmesį į vaikiną, kol atėjo laikas eiti prie šv. Komunijos. Tada mergina nusigando, pamačiusi jį paskui save sekantį prie grotelių. Ji atsiskoko ir pašnabždomis liepė jam grįžti atgal. Vaikinys buvo netoli jos, bet atrodė, kad jos paliepimo nesuprato ir buvo mišios nuneštas prie grotelių. Neturėdama drąsos sukelti scenos, leido jam atsiklaupyti šalia savęs, bet buvo taip susijaudinusi, kad nesugebėjo pareikšti po šv. Komunijos atitinkamą padėką.

“Kaip tu drąsiai priimi švenčiausią jį?” — ji puolė vaikiną, kada jiedu pasiekė bažnyčios durų.

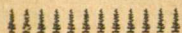
“Už tai, kad vakar aš buvau apkrikš-

rytas," — atsakė jis trijumfuojančiu balsu.

Žinoma, tada nusistebėjimui ir sveikinimams nebuvo galo.

Tą pačią dieną mergina jau nešiojo ant rankos piršto brangų sužieduotuvį žiedą.

Iš anglų kalbos išvertė S. Vaičiūnis.

Nemanykime Esą Viską Padarę

Katalikams kliūva apkaltinimų. Jie dalinai yra teisingi. Katalikų visuomenė yra per daug surembėjus platinti savo tikėjimą.

Nevienas sau pasako "tikiu, pildau tikėjimo pareigas ir galiu sau ramiai gyventi..."

Tai kažin ar tuomi galima pilnai nusiraminti?

Kiekvienas katalikas privalo gerai žinoti ir nuolat atsiminti, kad jo *didžiulė pareiga yra mylėti artimą kaip patį save.*

Taigi išrodo, kad šiandien nei vienas geras katalikas negali "ramiai sau gyventi," kuomet mato aplink save tiek daug netikinčių, apsileidusių tikėjime ir klaidingai tikinčiųjų. Be to jis mato ir visiškai jau pagonėjančių žmonių.

Argi galima ramiai ilsėtis matant tiek žūvančių, Jėzaus Kristaus Krauju atpirktųjų?

Jeį gerieji katalikai daugiau prisimintų savo Bažnyčios istoriją itin pirmųjų amžių krikščionis, jei jie būtų pilnesni Evangelijos dvasios, jie tuojaus subrustų ir stotų darban.

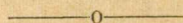
Jėzus aiškiausiai pareiškė, kad Jis nori, kad Jo karalystė būtų įkurta kiekvieno žydo ir pagonies širdyje. Jis žinojo, kad to neivykins vieni apaštalai. Jie vieni ir nedirbo. Darban stojo visa pirmųjų krikščionių minia. Dėl to taip sparčiai plėtėsi Jėzaus karalystė visų tautų tarpe.

Visą laiką uolieji katalikai nesitenkino parėmę aukomis apaštalus ir jų įpė-

dinius pląntinti Evangeliją, bet jie patys uoliai platinimo darbą dirbo.

Gal būt katalikams dabar išrodo, kad jau visiems čia Evangelija yra paskelbta, tai ko daugiau dar reikia? Visi jau ap rūpinti.

Taip tai taip! Evangelija paskelbta, bet ne visi ją suprato. Ne visi išmoko ją pildyti. Daug susilpo. Daug kas neteko noro Evangeliją pildyti. Tokiems ligoniams reikalinga pagalba. Visi katalikai, kaip vienas, turėtų ją teikti.

Visoki "izmai", kaip va, socializmas, komunizmas, liberalizmas, ateizmas ir t. p. nusistatė dabar visur griauti religiją ir įvesti bedievybę.

Taip darė ir daro per aukštąsias mokyklas, kolegijas ir universitetus, taip veržiasi dabar daryti įstatymų leidimo įstaigos.

Pirmiausia tos tamsybių jėgos darbuojasi, kad būtų apdėtos mokesčiais bažnyčios, vienuolijos, mokyklos ir visokios panašios įstaigos, kurios buvo iki šiol nepargriaunamos sienos visokiems "izmams."

Visiems doriems šios šalies piliečiams reikia tai turėti omenyje balsuojant. Jie turi apsižiūrėti labai gerai kam duoda savo balsą, ką juo remia ir tenepamiršta savo atsakomybės.

Uoliausiais čia darbininkais turėtų būti katalikai.

Mūsų Darbai

Marijonų Kolegijos Rėmėjų Chicagos apskritis lig šiol apima organizuotąjį Kolegijos Rėmėjų skyrių veikimą pirmiausiai pačiame Chicagos mieste — North Side, Marquette park, West Side, Bridgeport, Town of Lake, Eighteen Street, Brighton Park; toliau artimesniuose Illinois valstijos miestuose — Cicero, Melrose Park, Aurora, Waukegan, Chicago Heights, Rockford ir dviejose kaimynines valstijose: Wisconsin — Kenosha, Racine, Sheboygan ir valstijoje Indiana — Indiana Harbor ir Gary, Indiana; viso 18 skyrių.

Penktam K. R. seimui nutarus, kad "kur tik yra bent trys rėmėjai arti viens kito, jie gali įsiregistruoti centre, kaip rėmėjų skyrius", tad dabar organizuotas Rėmėjų Draugijos veikimas turi plačią plėtimosi dirvą.

Gruodžio 16 d. 1931 m. Marijonų Kolegijos Chicagos apskritis savo pirmame poseiminiame susirinkime šį klausimą vispusiškai svarstė ir sustiprinimui skyrių darbuotės sudarė organizacinę komisiją iš šių asmenų: A. Bacevičiaus, apskrities pirmininkas, A. Peldžius, apskrities vice-pirmininko, V. Petrauskas, apskrities sekretorius, J. Kudirka, A. Grybas, 19 sk. pirmininkas ir kun. L. Draugelis, reikalų vedėjas.

Kolegijos Rėmėjai:

V. Kazlauskienė, Shenandoah, Pa.	3.00
J. Šukaitis, Waukegan, Ill.	3.00
P. Dabašinskas, Waukegan, Ill.	3.00
Ant. Zupkienė, Waukegan, Ill.	3.00
M. Šaltienė, Waukegan, Ill.	3.00
Pr. Nasakaitis, Chicago, Ill.	10.00
G. Leonavičienė, Chicago, Ill.	3.00
O. Dovidonienė, New Haven, Conn.	3.00

A. Tiškienė, New Haven, Conn.	3.00
L. Rutkauskas, Shenandoah, Pa.	3.00
O. Kvederavičienė, Shenandoah, Pa.	3.00
B. Rudokienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Griškauskas, W. Cheshire, Conn.	5.00
K. Jasiunienė, Kewanee, Ill.	3.00
Gyvojo Rožančiaus dr-ja, Waterbury, Conn. per J. Girdžiauską	10.00
A. Paškauskas, Waukegan, Ill.	3.00
K. Kaminskiūtė, Simsbury, Conn.	3.00
Suz. Buivydas, Thompson, Pa.	3.00
West Side Express Co. Chicago, Ill.	3.00
St. Olberkis, Chicago, Ill.	3.00
Mrs. A. Brugess, Brooklyn, N. Y.	5.00
P. Dargužis, Bridgeport, Conn.	3.00
B. Labutis, Yonkers, N. Y.	3.00
E. Sedlevičienė, Hudson, Mass.	3.00
Juz. Peledžius, Philadelphia, Pa.	3.00
Ona Jakštas, Waterbury, Conn.	3.00
Ona Ringailienė, Yonkers, N. Y.	3.00
Ona Bluvienė, Bayonne, N. J.	3.00
J. Kinčinas, Chicago, Ill.	3.00
A. Pakeltis, Chicago, Ill.	3.00
A. Loris, Bridgeport, Conn.	3.00
M. Sakalauskienė, Cleveland, Ohio	3.00
O. Stulginskienė, Waterbury, Conn.	3.00
O. Mačiulienė, Oakville, Conn.	3.00
N. Urnežas, Chicago, Ill.	2.00
Ona Kazragienė, Chicago, Ill.	3.00
A. S. Vaitkus, Dayton, Ohio	3.00
Ona Kvedaitienė, Perortor, Pa.	3.00
P. ir J. Smilingiai, Aurora, Ill.	6.00
Mar. Tamkienė, Aurora, Ill.	3.00
J. Stulgienė, Cicero, Ill.	3.00
M. Danieliavičienė, Nashua, N. H.	3.00
Just. Čepurnas, Waterbury, Conn.	3.00
A. Kližas, St. Clair, Pa.	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas.

Remėjų Centras.

Amerikos Letuvių Žinios

NEW YORK, N. Y. *Aušros Vartų parapijos Sidabrinis Jubiliejus*. Lietuvių įsikūrimas Amerikoje buvo sunkus, nes daugelis tų bandytojų kūrėjų po sunkių našta suklupo, dar didesnis jų skaičius pradėtų darbų negalėjo nuvesti iki galo. Ir šandie, istorijos akivaizdoje, mes lenkiame galvas tikrai prieš tuos, kuriems netrūko pasiryžimo, pasiaukojimo ir kurie savo darbus apvainikavo visišku pasisekimu.

Pereitą mėnesį sukako dvidešimt penkeri metai, kaip New Yorko lietuviai, vadovaujant savo dvasios vadui garbingam kun. Juozui Šeštokui, sukūrė gražų cent-

lą — Aušros Vartų parapiją.

Lietuviai nuo pirmųjų savo emigracijos laikų atsirado New Yorke. Tai buvo patys pirmieji darbininkai prie laivų krovimo, dirbantieji vadinamuose prieplaukų dokuose. Daugumas lietuvių pradėjo įsigyventi gretimame New Yorko mieste, Brooklyne. Čia būta didesnių dirbtuvių, pigesnio gyvenimo: čia lietuviai ir spietėsi. 1879 metais New Yorke išėjo pirmutinis lietuviškas laikraštis „Lietuviszka Gazieta“. Bet Brooklyne lietuviai anksčiau sukūrė savo centrą. New Yorke tik kun. Juozas Šeštokas įkūrė parapiją. Kun. Juozas Šeštokas kilęs iš Pajevonio parapijos. Mokslus ėjo Marijampolės gimnazijoje. Atvykęs į Ameriką, iš pradžių dirbo Brooklyne. Paskui, metęs darbą, įstojo į Šv. Bonaventūro seminariją, Alleghany, N. Y. Jis buvo Bostono arkivyskupijos kunigas. Įsišventinęs į kunigus, buvo paskirtas Bostono lietuvių parapijoje vikaru prie kun. Griciaus. Praslinkus vieneriems metams, buvo paskirtas Lawrence, Mass. lietuvių parapijos klebonu. Nors kun. J. Šeštokas darbavosi Bostono arkivyskupijoje, jo širdis ir mintys buvo New Yorke, kame jam teko gyventi ir dirbuotis, todėl jis ir prašė dvasinės vyriausybės perkelti jį į naująją savo darbui vietą.

Atvykęs į New Yorko arkivyskupiją, buvo paskirtas Riverdale Seselių Vizitėčių vienuolyno kapelionu ir ėjo lietuvių kunigo pareigas prie šv. Petro parapijos, Yonkers, N. Y. Nepraėjo nė metai, kaip dvasinė vyriausybė pavedė jam organizuoti New Yorko mieste naują parapiją čia gyvenantiems lietuviams. Kun. J. Šeštokas atsikėlė į New Yorką.

Tai buvo Adventai, 1906 metais. Ka-

lėdos jau buvo švenčiamos naujoje vietoje — Šv. Teresės bažnyčioje, Rutgers ir Henry gatvių kertėje. Lietuvių naujosios parapijos vardas buvo — šv. Juozapo parapija. Čia lietuviai išgyveno apie šešerius metus. Sulaukę 1920 metų, kūrybininkai turėjo jau nemažą sumą pinigų ir galėjo nupirkti žemę naujai bažnyčiai. Už bažnyčios žemę užmokėjo \$28,500 ir už kleboniją \$10,500. Šiandie visos nuosavybės vertė \$200,000.

Bažnyčiai žemė buvo nupirkta prie Broome gatvės šalia 7 ave. ir klebonija iš kitos gatvės — Dominiek st. Naujai įregistruota lietuvių posesija įgijo ir naują vardą — tai buvo jau Aušros Vartų parapija. Prie šios parapijos buvo prijungta Yonkers lietuvių misija, skirta šv. Jono Evangelisto garbei. Tasai vardas buvo paimtas iš didžiosios šv. Jono draugijos, kurios centras buvo New Yorko miesto, vadinamojo Bronx dalyje.

Beveik kiekviena mūsų parapija savo pradžią ėmė iš pirmiau susikūrusių draugijų arba bent tos draugijos buvo naujosios parapijos pamatiniai šulai. Taip buvo ir Aušros Vartų parapijoje. Žymiausios draugijos, davusios pagrindo ir atsparos parapijai yra šios: šv. Kryžiaus vyrų dr., Aušros Vartų moterų dr.; Bronx miesto dalyje: šv. Jono Evangelisto ir šv. Izidoriaus dr. Šv. Kryžiaus draugija įsteigė kun. Šeštokas, padedamas Simano Lišausko ir Izidoriaus Dragūno.

Be šių jašalpinių draugijų buvo suorganizuota daug idėjinių organizacijų kuopų: Vyčių, moksleivių, blaivininkų, R. K. Sus-mo, Moterų Sąjungos, menininkų ir t.t.

Parapija yra davusi gana žymių mūsų visuomenės darbuotojų: kun. Juozas Simonaitis, dr. Jonas Simonaitis, a. a. Pranas Lišauskas jau buvo pradėjęs šv. Teologijos mokslus, seselė Eleonora, kazimierietė, Šv. Kazimiero Akademijos mokyto-

ja, a. a. kun. Mykolas Cybelis, čia vikaravęs arba geriau pasakius, valdęs Yonkers misiją, kun. dr. Jonas Navickas, dr. Vaičaitis, Juozas Tamošaitis ir kiti.

Kun. Juozas Šeštokas, jaunesnis būdamas, galėjo vienas aprūpinti parapiją ir misiją. Vėliau jam pagelbėjo Yonkers misijoj a. a. kun. Aleksandras Šukys, kun. Jusaitis, dabartinis Keturvalakių vikaras, kun. J. Simonaitis gyvendamas Aušros Vartų klebonijoje, administravo Yonkertų misiją ir a. a. kun. M. Cybelis iki savo mirties. Dabar vėl tenka kun. J. Šeštokui vienam valdyti ne tik parapiją, bet ir mintoji misija.

Kalbėdami apie pačią parapiją, turime pažymėti, kad ji New Yorko arkivyskupijoje tėra vienintelė lietuviška parapija.

Dėl parapijonų išsimėtymo jokių būdu nėra įmanomas savo mokyklos įsteigimas. Už tai klebono rūpesčiu nuo pačios pradžios veikia savaitinė mokykla. Kiekvieną šeštadienio popietį bažnyčios salėje susirenka apie šimtas vaikučių ir jie mokomi savo tėvų kalba poterių ir katekizmo.

New Yorkas yra vartai į Ameriką. Retas žymesnis žmogus, atvykęs į New Yorką, nesustodavo pas svetingą ir vaišingą Aušros Vartų parapijos kleboną. Čia pasisveikindavo ir atsiveikindavo įvairūs Lietuvos pas mus atvykusieji svečiai. Kun. J. Šeštokas priimdavo ir išleisdavo daugelį mūsų garbingųjų tautos vyrų, ypač lietuvių vyskupus, profesorius, veikėjus.

Kun. J. Šeštoko gerumo dėka lietuviai turi gražų vardą pas vietinę dvasinę vyriausybę. Garbingasis Kardinolas Farley gerbė ir mylėjo vietinį kleboną. Jis ir Aušros Vartų bažnyčią pašventino. Ne mažiau pagarbos reiškia kun. Šeštokui ir dabartinis Kardinolas Hayes. Bet neklysiu sakydamas, kad didžiausias lietuvių bičūlis buvo ir yra pralotas Lavelle.

Jei ne kun. Šeštokas, vargu ar New Yorkas būtų kuomet nors turėjęs savo parapiją, nes gretimose vyskupijose būta jau parapijų. Jei ir būtų kuomet nors susikūrusi, tai galime būti tikri, kad ne greitai mes būtume šventę jos sidabrinį jubiliejų. Todėl aiški išvada, kad šio centro įkūrimas Amerikos Jungtinių Valstybių metropolyje yra kun. Juozo Šeštoko nuopelnas ir tik jo vieno nuopelnas. Todėl Aušros Vartų parapijos sidabrinio jubiliejaus iškilnių proga sveikiname tos parapijos įkūrėją, linkėdami jam Viešpaties palaimos jo darbuotėje Aukščiausiojo garbei ir nemirtingų sielų išganymui.

CHICAGO, ILL. Mar. Kolegijos rėmėjų 19 sk. mėnesinis susirinkimas sausio 3 d. Aušros Vartų parapijos mokykloje tuojaus po sumos.

A. Grybas.

CUSTER, ROUND LAKE IR IRONS, MICH. Tėvas Alfonsas, pranciškonas per Adventą su Dievo žodžiu lankėsi Custer'y, Round Lake ir Irons'e. Visi apylinkės ūkininkai lietuviai naudojosi šia proga ir ėjo prie šv. sakramentų.

LIETUVOS ŽINIOS

Dėl nederliaus ūkius aprūpins sėkla. Ministerių kabinetas priėmė nukentėjusiems dėl nederliaus ūkiams vasarojaus sėkla aprūpinti įstatymo pakeitimo projektą ir patvirtino nukentėjusiems nuo nederliaus ūkiams vasarojaus sėkla aprūpinti įstatymui vykdyti instrukcijos pakeitimo projektą. Pagal tą pakeitimą paskolų gražinimo terminas atidėtas ligi 2 metų. Už atidėtą laiką palūkanų neims.

Tos paskolos dalies pusę kurios mokėjimo terminas sueina gruodžio 1 d., mokėjimo terminą atidėjo ligi 1933 m. gruodžio 1 d. taip pat be palūkanų. "A."

Išteisino kun. L. Skabeiką. Lapkričio 16 d. Kelmės taikos teisėjas išteisino Lydavenų kleboną kun. L. Skabeiką.

Kun. Skabeika pristatė savo liudinikus, kurie įrodė apkaltinimo neteisingumą.

Kun. L. Skabeika yra veiklus kat. akcijos darbuotojas, uolus spaudos platin-tojas. "A."

Dirba naujus 6 vagonus. Naujus 6 vagonus padirbti geležinkelių valdyba užsakė vokiečių firmoje "Womag" Goerlitze. Mat, ta firma pigiausiai apsiėmė tuos vagonus padaryti — po 138,000 litų kiekvieną. Visi vagonai bus keleivių. "A."

— Pradėti pasitarimai dėl Lietuvai priklausančių pinigų iš Vokietijos socialinio apdraudimo fondo, kuriam dabartiniai Lietuvos piliečiai yra įmokėję apie 2 milijonus litų.

Dabartinis Lietuvos pasiuntinys Estijoje D. Malinauskas padavė užsienių reikalų ministeriui prašymą paleisti jį iš šios tarnybos. Jis numatomas paskirti valstybės tarybos (senato) nariu.

— Lietuviai Vilniuj paskutiniu laiku nupirko labai pigiai — už 15—20 nuoš. net 18 namų. Namų pasiūlymas labai didelis.

— Kariuomenės teismas Panevėžyje, kun. V. Kupstą ir Vikt. Pranckūną pripažino nekaltais, bet pritaikinę kitus paragrafus, nubaudė kun. V. Kupstą 1250 lt. arba 2 mėn. arešto, o Pranckūną, kaip nepilnametį, nubaudė 750 litų, arba pusantro mėn. arešto, abiem uždėjo teismo išlaidas.

— Einant savivaldybių mokesčių įstatymo 23 paragr., apskričių ir miestų apskričių teisėmis savivaldybės kas metai gauna iki 5 nuoš. valstybinio degtinės ir spirito gryno pelno. Šiais metais tokiu būdu savivaldybės gavo 423,225.07. lt.

